

ונסתפק רב פפא, מה הדין אם הדביק את הקומץ בדופן הכלי, **האם בכך שנכנס לחלל הכלי, דיו, או צריך שיהיה מונח בתוכו כתקנו**, ולא מועילה ההדבקה בדופנו. ועלה ספיקו של רב פפא בתיקו.

הדביק את הקומץ בקרקעית כלי הפוך

מר בר רב אשי נסתפק, מה הדין אם הדביק את הקומץ בקרקעית כלי הפוך, האם בכך שמונח בתוכו בכל אופן שהוא, דיו, או צריך שיהיה מונח בתוכו כתקנו^א.

מלא חפניו שאמרו

רב פפא נסתפק בשיעור מלא חפניו האמור בקטורת של יום הכפורים אם הכוונה למלא חפניו מחוקות או למלא חפניו גדושות.

ורבי אבא שנה לרב אשי ברייתא, בה מבואר, שמלא חפניו שאמרו, **לא מחוקות, ולא גדושות, אלא טפופות** [=לשון דבר צף בגובה מעט].

מדיני קבלת דם הקרבנות

בענין פר חטאת של כהן משיח נאמר, "וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמְּשִׁיחַ מִדָּם הַפֶּה וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל אֶהָל מוֹעֵד" (ויקרא ד' ה'), ולמדו מכאן שני דינים.

א. "מִדָּם הַפֶּה" – מדם הנפש [=דם קילוח שהנפש יוצאה בו], **ולא מדם העור, ולא מדם התמצית.**

ב. "מִדָּם הַפֶּה" – אי אפשר לומר שהכוונה לכך כמשמעותו, שיקבל אפילו מקצת מדם הפה, כי כבר נאמר "וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן הַדָּם עַל קַרְנֹת מִזְבֵּחַ קַטְרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי ה' אֲשֶׁר בְּאֶהָל מוֹעֵד וְאֵת

^א והא ליכא תיקו. וברוב ספרים ליתא לבעיא דמר בר רב אשי, אבל בפרק קמא דמנחות איתא בכל הספרים, וכיון דמיייתי לכולה מילתא דהתם הכא, אגב גררא, נראה דגרסינן נמי לבעיא דמר בר רב אשי. ותימה לי דבפרק המזבח מקדש אמר שמואל, כלי שרת אין מקדש אלא בפנים, ופירש ר"ח למעוטי חקק מושבו מבחוץ. [מתוך קושיה זו נראה שפירשו כאן בספיקו של רב אשי שהדביק את הקומץ על גבי תחתית הכלי ההפוך מבחוץ שלא כמו שכתבנו למעלה]. ושמה יש לומר, דהוא היה מפרש כאן שהיפך הכלי כי כיתונא, ונעשה תוכו ברו וברו תוכו, שפיר מקדש. ורש"י פירש שם, אלא בפנים בעזרה, וקשה דהוה ליה למימר בקודש כדתנן התם. [תוס'].